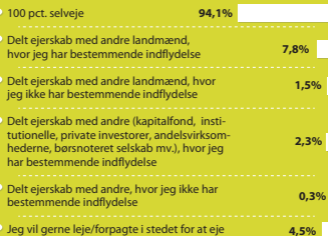

Landmænd vil være herre på egen gård

Danske landmænd foretrækker fortsat at være herre i eget hus, selvom der kunne være store økonomiske fordele ved andre ejer- og selskabsformer

Hvilken ejerform foretrækker du for din virksomhed?

Kilde: Videnscentret for Landbrug

grafik@ritzau.dk

Landmænd vil helst eje gården

Yngre landmænd er åbne over for andre ejerformer, viser undersøgelse

AF SUSANNE A. ANDERSEN

/ritzau/

Trods langvarig økonomisk krise i landbruget, som har gjort kapitaltilførsel svær og overtagelse af bedrifter næsten umulig, vil et overvældende flertal af de danske landmænd helst være herre på egen gård.

Tanken om andre ejerformer som delt ejerskab med andre landmænd eller kapitalfonde, udefrakommende investorer og børsnoterede selskaber huer ikke landmændene.

Ifølge en stor interviewundersøgelse fra Videncentret for Landbrug blandt 3300 landmænd foretrækker 94 procent stadig selveje. Og selvom de største gårde er mere åbne over for andre ejerformer, foretrækker også 8 ud af 10 af de helt store stadig selveje.

Skal landmændene endelig vælge en anden ejerform, vil de eje bedriften sammen med andre landmænd, så de bevarer den bestemmende indflydelse.

"Selvejet er godt indarbejdet i landbrugets traditioner. Man ved, hvad man har, og ikke, hvad man får. Derfor er det altafgørende for langt de fleste at være herre i eget hus," siger Klaus Kaiser, erhvervsøkonomisk chef på Videncentret for Landbrug.

Over 90 procent af de danske bedrifter er da også fortsat selvejede, mens resten er i selskabseje. Det er typisk store gårde, hvor der er sameje, eller hvor dele af bedriften er skilt ud i et selskab, som står bag for eksempel et biogas-anlæg eller vindmøller.

Selvejet er ellers flere gange

blevet spået svære kår, i takt med at gårdene bliver stadig færre og større. Klaus Kaiser forventer da også, at landmændene måske mindre af lyst end af nød bliver tvunget til at acceptere nye ejerformer:

"Har man en meget stor gård, stiller det store krav til landmandens adgang til kapital. Her kan det skabe større økonomisk råderum, hvis flere landmænd går sammen, eller der tilføres kapital fra anden side."

Det tog 50-60 år at indføre selvejet i første halvdel af 1800-tallet. Og Klaus Kaiser tror, det vil vare lige så længe at drosle det ned igen:

"De nuværende generationer er ikke så interesserede, men tonerne ændrer sig især hos de unge landmænd."

En af dem er 32-årige Søren Søndergaard, som er femte generation på slægtsgården Kobbervølgaard ved Billund. En stor svineproduktion, som han driver som et I/S sammen med forældrene, og hvor der også er lejet både jord og stalde på andre gårde.

"Mange af os yngre tænker anderledes. Vi har set mange barske ting de seneste 10 år, og de fleste af os ejes jo alligevel af nogle andre såsom bankerne," siger han.

Søren Søndergaard ser mange fordele ved nye ejerformer:

"Efterhånden som gårdene bliver rigtig store, er det svært for én mand at eje en gård med aktiver for 100 millioner kroner. Desuden kan det være sundt med flere øjne på bedriften."

Han erkender dog, at det ville stikke i hjertet ikke at skulle eje slægtsgården.